

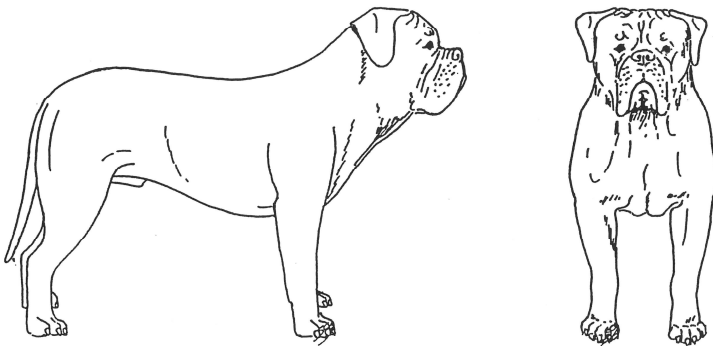
Ryhmä: 2

FCI:n numero: 116
Hyväksytty: FCI 23.1.2009
Kennelliitto 3.12.2009

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

BORDEAUXINDOGGI (DOGUE DE BORDEAUX) Alkuperämaa: Ranska

1/7

Dessins de Sylvie GUIGNARD

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Vahti-, suojelu- ja vartiokoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 2 pinsarit, snautserit, molossityyppiset ja sveitsinpaimenkoirat.

Alaryhmä 2,1 molossi- ja mastiffityyppiset.

Käyttökoetulosta ei vaadita.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Bordeauxindoggi on yksi vanhimmista ranskalaisista koiraroduista. Se polveutuu luultavasti ns. alaneista ja erityisesti alan vautresista, josta de Foix'n kreivi Gaston Phébus kirjoitti 1300-luvulla kirjassaan Livre de Chasse: "sen puruvoima on suurempi kuin kolmen vinttikoiran". Sana doggi tuli käyttöön vasta 1300-luvun lopulla. 1800-luvun puolivälissä tätä vanhaa koirarotua tuskin tunnettiin Akvitanian alueen ulkopuolella. Sitä käytettiin suurriistan (villisi-an) metsästyksessä, taistelukoirana, kodin ja karjan vahtina sekä teurastajan apuna. Ranskan ensimmäinen koiranäyttely järjestettiin Pariisin eläintarhassa vuonna 1863. Bordeauxindoggit olivat mukana nykyisen nimisinä ja niitä oli erityyppisiä: toulouselainen, pariisilainen ja bordeauxlainen, joka on nykyisen bordeauxindoggin kantamuoto. Rotu kärsi paljon maailmansotien aikana ja lähes kuoli sukupuuttoon toisen maailmansodan jälkeen. Rotu alkoi yleistyä uudelleen 1960-luvulla.

Ensimmäinen rotumäärittelmä ("Caractère des vrais dogues") oli Pierre Mégninin kirjassa Le Dogue de Bordeaux vuodelta 1896. Toinen rotumäärittelmä oli J. Kunsterin kirjassa Etude critique du Dogue de Bordeaux vuodelta 1910. Kolmannen rotumäärittelmän laati Raymond Triquet yhdessä eläinlääketieteen tohtori Maurice Luquet'n kanssa vuonna 1971. Neljäs rotumäärittelmä laadittiin FCI:n Jerusalemissa hyväksymän kaavan mukaiseksi vuonna 1993. Työn teki Raymond Triquet apunaan Bordeauxindoggyhdistyksen (SADB) puheenjohtaja Philippe Sérouil ja hallitus. Raymond Triquet (SADB:n kunniapuheenjohtaja, Sylviane Tompousky (SADB:n puheenjohtaj) ja Philippe Sérouil (SADB:n hallituksen jäsen) ovat lisänneet rotumäärittelmään tarkennuksia vuonna 2007.

YLEISVAIKUTELMA: Tyyppillinen lyhytkalloinen ja kaarevalinjainen molossi. Hyvin voimakas; runko on erittäin lihaksikas, kuitenkin kokonaisuudessaan tasapainoinen. Rakenteeltaan pikemminkin matalaraajainen, etäisyys rintalastasta maahan on hieman pienempi kuin rintakehän syvyys. Tiivisrakenteinen ja atleettinen, vaikuttava ja hyvin kunnioitusta herättävä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

- Rungon pituus mitattuna olkanivelestä istuinluun kärkeen on suurempi kuin säkäkorkeus suhteessa 11 : 10.
- Rintakehän syvyys on yli puolet säkäkorkeudesta.
- Kuonon pituus on korkeintaan kolmasosa pään pituudesta ja vähintään neljäsosa koko pään pituudesta.
- Uroksilla kallon ympärysmitta on jokseenkin sama kuin säkäkorkeus.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Ikivanha taistelukoira, hyvä vahti, työssään valpas ja erittäin rohkea, ei aggressiivinen. Hyvä seuralainen, hyvin kiintynyt isäntäänsä ja hyvin uskollinen. Rauhallinen ja tasapainoinen, korkea ärsytyskynnys. Urokset ovat yleensä luonteeltaan dominoivia.

PÄÄ: Suuri, kulmikas, leveä ja melko lyhyt, edestä ja päältä katsottuna puolisuunnikkaan muotoinen. Kallon ylälinja on taaksepäin kohoava. Kummallakin puolella otsauurretta on symmetrisiä ryppyjä, joiden syvyys vaihtelee koiran tarkkaavaisuuden mukaan. Silmän sisäkulmasta suupieleen ulottuva ryppy on tyypillinen. Mikäli silmän ulkonurkasta suupieleen tai kaulanalusnahkaan muodostuu ryppy, se ei saa olla korostunut.

KALLO-OSA:

Kallo: Uroksilla pään ympärystä on leveimmältä kohdaltaan suunnilleen sama kuin säkäkorkeus, nartuilla se voi olla hieman pienempi. Kallon tilavuus ja muoto ovat seurausta hyvin kehittyneistä ohimoista, kulma- ja poskikaarista sekä alaleuan leveydestä. Kallon ylälinja on edestä katsottuna hieman kaareva. Otsauurre on hyvin syvä ja madaltuu kallon takaosaa kohti. Otsa on hallitseva osa päätä, mutta ei eteenpäin työntynyt. Otsa on kuitenkin korkeuttaan leveämpi.

Otsapenger: Hyvin korostunut ja lähes suorassa kulmassa kuonon kanssa (95 - 100°).

KUONO-OSA:

Kirsu: Leveä ja maskin värin mukaisesti hyvin pigmentoitunut, sieraimet ovat hyvin avoimet. Kirsu voi sijaita hieman kuonon ylälinjaa korkeammalla, ei kuitenkaan silmiä kohti osoittaen.

Kuono: Voimakas, leveä ja melko lyhyt, paksu olematta turpea silmien alta. Kuonon ylälinja on vain hieman kovera. Kuonossa on kohtuullisen selvät poimut. Se ei juurikaan kapene kirsua kohti, ylhäältä katsottuna se on neliömäinen. Kuonon ylälinja muodostaa kallon ylälinjan kanssa hyvin tylpän kulman ylöspäin. Pään ollessa vaakasuorassa, tylppäkärkinen, paksu ja leveätyvinen kuono ulottuu kirsua edemmäksi. Kuonon ympärystä on lähes kaksi kolmasosaa päänympäryksestä. Kuonon pituus on 1/4 - 1/3 pään koko pituudesta mitattuna kirsusta niskakymmyyn. Kuonon pituuden ääriarvot (korkeintaan kolmasosa ja vähintään neljäsosa pään pituudesta) ovat sallittuja, mutta eivät toivottuja, ihannepituus on niiden väliltä.

Leuat: Leuat ovat hyvin voimakkaat ja leveät. Alapurenta on rodulle tyypillinen ominaisuus. Alaleuan etuhampaiden takapinta on yläleuan etuhampaiden etupinnan edessä sitä koskettamatta. Alaleuka kaartuu ylöspäin. Leuan kärki on selvästi erottuva, ei liioitellusti ylähuulen edessä eikä sen peitossa.

Hampaat: Voimakkaat, etenkin kulmahampaat.. Alakulmahampaat ovat kaukana toisistaan ja hieman kaarevat. Etuhampaat ovat selvästi suorassa rivissä etenkin alaleuassa.

Huulet: Ylähuuli on paksu, kohtuullisen riippuva ja kiinteä. Sivulta katsottuna sen alalinja on pyöreähkö ja alaleuan sivut peittävä.

Edessä ylähuulen etureuna koskettaa alahuulta ja laskeutuu sitten sivuille leveään ylösalaisen V-kirjaimen muotoisena.

Posket: Korostuneet erittäin voimakkaasti kehittyneistä lihaksista johtuen.

Silmät: Soikeat ja kaukana toisistaan. Silmien sisäkulman välinen etäisyys on suunnilleen kaksi kertaa silmäaukon leveys. Ilme on rehti. Sidekalvo ei saa olla näkyvissä. Silmät ovat väriltään pähkinänruskeasta tummanruskeaan mustamaskisilla yksilöillä, vaaleampi väri on hyväksytty, mutta ei toivottu ruskeamaskisilla ja maskittomilla.

Korvat: Suhteellisen pienet ja väriltään hieman karvapeitettä tummemmat, tyvestään hieman koholla. Korvat riippuvat vapaasti mutta eivät veltosti ja koiran ollessa tarkkaavainen etureuna on poskenmyötäinen. Korvan kärki on pyöreähkö eikä ulotu silmien alapuolelle. Korvat ovat melko ylös kallon ylälinjan tasolle kiinnittyneet korostaen siten kallon leveyttä.

KAULA: Hyvin voimakas, lihaksikas ja lähes tasapaksu. Nahka on runsasta, löysää ja taipuisaa. Kaulan ympärysmitta on lähes sama kuin pään. Niskan ja pään liittymäkohdassa on vain hieman havaittava ja loivasti kaareva poikittainen vako. Niskalinja on hieman kaareva. Selvästi erottuva löysä kaulanahka alkaa kurkun kohdalta ja poimuttuu liioittelemattomasti rintaa kohti. Kaulan tyvi on hyvin leveä ja kiinnittyvä sulavasti lapoihin.

RUNKO:

Ylälinja: Kiinteä.

Säkä: Selvästi erottuva.

Selkä: Leveä ja lihaksikas.

Lanne: Leveä, melko lyhyt ja kiinteä.

Lantio: Hännäntyveä kohti jonkin verran viisto.

Rintakehä: Voimakas, pitkä, leveä ja syvä, kyynärpäiden alapuolelle ulottuva. Leveän ja syvän eturinnan alalinja on edestä katsottuna kaareva. Kylkiluut ovat pitkät ja kyljet selvästi kaareutuneet, rintakehä ei ole tynnyrimäinen. Rintakehän ympärysmittaan tulee olla 25 – 35 cm suurempi kuin säkäkorkeus.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on kaareva alkaen syvästä rintakehästä ja jatkuu melko ylösvetäytyneeseen ja kiinteään vatsaan; ei riippuva eikä vinttikoiramainen.

HÄNTÄ: Hyvin voimakastyvinen ja mieluiten kintereisiin, ei niiden alapuolelle ulottuva. Hännän asento on matala. Häntä on taipuisa, siinä ei saa olla mutkia eikä viallisia nikamia. Koiran ollessa rauhallinen häntä riippuu, koiran innostuessa se nousee 90 - 120°, ei kaarru selän päälle eikä kierry.

RAAJAT

ETURAAJAT: Eturaajat ovat voimakasluustoiset ja hyvin lihaksikkaat.

Lavat: Voimakkaat; lihakset ovat korostuneet. Lapaluut ovat viistot (noin 45°:n kulmassa vaakatasoon nähden). Lavan ja olkavarren välinen kulmaus on hieman enemmän kuin 90°.

Olkavarret: Erittäin lihaksikkaat.

Kyynärpäät: Rungon suuntaiset, eivät liian lähellä rintakehää eivätkä ulospäin kääntyneet.

Kyynärvarret: Edestä katsottuna suorat tai lievästi viistot siten, että alaosa lähestyy hieman keskilinjaa, etenkin koirilla, joilla on hyvin leveä rintakehä. Sivulta katsottuna kyynärvarret ovat pystysuorat.

Välikämmenet: Voimakkaat ja sivulta katsottuna hieman viistot. Edestä katsottuna joskus hieman ulospäin kääntyneet kompensoiden aavistuksen sisäkierteisiä kyynärvarsia.

Etukäpälät: Vahvat. Varpaat ovat tiiviisti yhdessä, kynnet kaarevat ja vahvat, päkiät hyvin kehittyneet ja joustavat. Koira seisoo painostaan huolimatta tukevasti käpälillään.

TAKARAAJAT: Hyvin vankat, voimakasluustoiset ja hyvin kulmautuneet. Ne ovat takaa katsottuna yhdensuuntaiset ja pystysuorat, antavat voimakkaan vaikutelman huolimatta siitä, että takaosa ei ole yhtä leveä kuin etuosa.

Reidet: Hyvin kehittyneet ja paksut, lihakset ovat selvästi erottuvat.

Polvet: Rungon suuntaiset tai vain aavistuksen ulospäin kääntyneet.

Sääret: Suhteellisen lyhyet ja lihaksikkaat päättyen matalaan kintereeseen.

Kintereet: Lyhyet ja jänteikkäät, kinnerkulma on kohtuullisen avoin.

Välijalat: Voimakkaat, ei kannuksia.

Takakäpälät: Hieman etukäpäliä pitemmät, varpaat ovat tiiviisti yhdessä.

LIIKKEET: Molossin liikkeiksi melko joustavat. Kävellessä askel on pitkä, joustava ja matala. Takaraajoissa on hyvä työntö ja eturaajan askel on pitkä etenkin ravissa, joka on tyypillisin tapa liikkua. Ravin nopeutuessa päällä on taipumus painua, ylälinja laskee etuosaan kohti ja etukäpälät lähenevät rungon keskiviivaa ja etuaskel pitenee selvästi. Liikkuu myös kootulla, lyhyellä laukalla. Lyhyillä matkoilla kykenee syöksähtämään suurella nopeudella matalana.

NAHKA: Paksu ja riittävän löysä. Ei liioiteltuja ryppyjä.

KARVAPEITE

KARVA: Hienolaatuista, lyhyttä ja pehmeän tuntuista.

VÄRI: Yksivärinen, kaikki punaruskeat sävyt mahongista isabellanvärieseen. On toivottavaa, että pigmentti on hyvä. Pienehköt valkoiset merkit ovat sallittuja rinnassa ja varpaissa.

Maski:

- **Musta maski:** Usein niukka eikä ulotu kallon alueelle. Kallossa, korvissa, kaulassa ja rungon yläosassa voi olla lievä tumma häivähdys. Kirsu on musta.
- **Ruskea maski:** Kastanjanruskea (ennen punaiseksi tai kellertävänruskeaksi kutsuttu): kirsu, huulet ja silmäluomien reunat ovat kastanjanruskeat. Maskissa yksittäisissä karvoissa saattaa olla kastanjanruskean eri sävyjä: jokaisessa karvassa on punaruskeaa tai hiekanväriä ja kastanjanruskeaa. Tässä tapauksessa rungon kaltevilla osilla väri on hailakampaa.

- Maskiton: Karvapeite on punaruskea, nahka näyttää punaiselta (ennen myös ”punaiseksi maskiksi” kutsuttu). Kirsu voi siis olla punertava.

KOKO JA PAINO: Korkeus suunnilleen sama kuin kallon ympärystä.

Säkäkorkeus: Urokset 60 – 68 cm, nartut 58 – 66 cm. 1 cm:n alitus ja 2 cm:n ylitys on sallittua.

Paino: Urokset vähintään 50 kg, nartut vähintään 45 kg.

Rotumääritelmä on laadittu uroksesta, narttujen tulee olla feminiinisiä.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

VAKAVAT VIRHEET:

- Epäsuhainen pää (liian pieni tai liioitellun massiivinen)
- Voimakas bulldoggimaisuus päässä: litteä kallo, kuonon pituus vähemmän kuin ¼ koko pään pituudesta. Turpea poimu kirsun takana. Selvä poimu pään ympärillä.
- Erittäin vino alaleuka.
- Koko ajan näkyvät etuhampaat suun ollessa kiinni, hyvin pienet ja epätasaiset etuhampaat
- Köyry selkä.
- Yhteenkasvaneet häntänikamat, jotka eivät muodosta koukkuhäntää
- Vähänkin sisäänpäin tai voimakkaasti ulospäin kääntyneet etukäpälät.
- Litteät reidet.
- Liian avoimet kinnerkulmat.
- Liian voimakkaat kulmaukset tai koira seisoo takaraajat rungon alla.
- Pihtikinttuisuus tai länkisäärisyys.
- Jäykät liikkeet tai selvä takaosan rullaus.
- Voimakas huohotus, rohiseva hengitys.
- Valkoista väriä hännän päässä, raajojen etupuolella ranteiden ja kintereiden yläpuolella, rungon etuosassa eturinnasta kaulaan.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Aggressiivisuus tai arkuus
- Pitkä ja kapea pää, jossa liian vähän korostunut otsapenger ja yli kolmasosan pään koko pituudesta oleva kuono-osa (virheellinen päätyyppi).
- Pään ylälinjan kanssa yhdensuuntainen, laskeva tai kyömy kuononselkä.
- Kierteiset leuat.

- Muu kuin alapurenta.
- Koko ajan näkyvät kulmahampaat suun ollessa kiinni.
- Koko ajan roikkuva kieli suun ollessa kiinni.
- Siniset tai ulkonevat silmät.
- Samanaikaisesti jäykkä ja sivulle kiertynyt, epämuodostunut (korkkiruuvimainen) häntä.
- Surkastunut häntä.
- Käyrät kynärvarret ja heikot välikämmenet.
- Liian avoimet kinnerkulmat (kintereen ylitaipuminen).
- Valkoista väriä päässä tai rungossa, muu kuin punaruskea karvapeitteen väri (joko mustin karvankärjin tai ilman). Brindle tai tasaisen ruskea väri ns. suklaanruskea (jokainen karva tasaisen ruskea).
- Havaittavissa olevat invalidisoivat viat.

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.